

ΣΠΟΥΔΑΙ

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΜΑΡΤΙΟΣ 1978

ΚΗ'
ΤΟΜΟΣΑΡΙΘΜ.
ΤΕΥΧΟΥΣ 1ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΝ ΕΤΟΣ
1978

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΕΙΣ ΤΑ ΑΣΑΦΗ ΣΥΝΟΛΑ

Τοῦ κ. ΑΝΤΩΝΙΟΥ Χ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ

Καθηγητοῦ τῶν Μαθηματικῶν τῆς Α.Β.Σ.Π.

Ἡ ἀπροσδιοριστία καὶ ἡ ἀσάφεια, ποὺ συνοδεύουν συχνὰ τὰ δεδομένα ωρισμένων προβλημάτων, καθιστοῦν ἀδύνατον τὴν δημιουργίαν δι' αὐτὰ (μαθηματικῶν) ὑποδειγμάτων μὲ βάσιν τὴν γλῶσσαν τῆς κλασσικῆς θεωρίας τῶν συνόλων. Αἱ δυσχέρειαι αὗται γίνονται περισσότερον ἔντονοι ὅταν τὰ προβλήματα ἀναφέρονται εἰς θέματα Οἰκονομικῆς, Πολιτικῶν καὶ Διοικητικῶν Ἐπιστημῶν, Κοινωνιολογίας, Ψυχολογίας, Φιλοσοφίας, Γλωσσολογίας, δηλαδὴ ἐπιστημῶν σχετικῶν μὲ τὴν συμπεριφορὰν τοῦ ἀνθρώπου.

Ἡ δημιουργία τῶν ἀσαφῶν συνόλων (fuzzy sets) ἀπὸ τὸν Zadeh [3] τὸ 1965, μὲ βάσιν τὰς θεωρίας τῆς πλειοτίμου λογικῆς, ὥπως τὰς ἐθεμελίωσαν οἱ Post (1921), Lukasiewicz (1937), Moisil (1940), ἐπιτρέπει σήμερον τὴν διερεύνησιν καταστάσεων ἀσαφείας· ἡ ὁποία ὅμως δὲν πρέπει νὰ συγχέεται μὲ τὴν ἀβεβαιότητα ἢ τὸ λάθος.

Εἰς τὸ παρὸν ἄρθρον γίνεται παρουσίασις βασικῶν ἐννοιῶν τῶν ἀσαφῶν συνόλων, ἀπαραίτητων εἰς τὰς ἐφαρμογάς.

1. Ὁρισμοὶ

Εἶναι γνωστὸν ἀπὸ τὴν θεωρίαν τῶν κοινῶν συνόλων, ὅτι μὲ τὴν βοήθειαν τῆς χαρακτηριστικῆς συναρτήσεως :

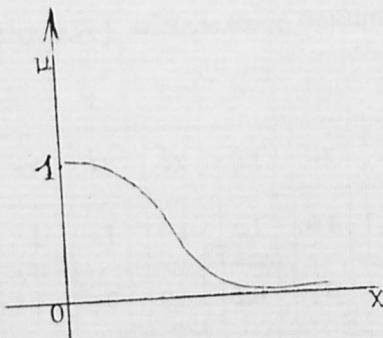
$$\begin{aligned} \mu_X(\chi) &= 1 \Leftrightarrow \chi \in X \\ &= 0 \Leftrightarrow \chi \notin X \end{aligned} \tag{1.1}$$

εἶναι δυνατή ἡ παρουσίασις τόσον αὐτῶν, ὅσον καὶ τῆς ἀλγέβρας των.

Έξ αλλου τὸ ἀσαφὲς σύνολον X , ὑποσύνολον τοῦ \sim ἀπεράντου ἀριθμητικοῦ (άντιστοίχως μὴ ἀριθμητικοῦ) συνόλου N (άντιστοίχως R^+), μὲν σίμου (άντιστοίχως μὴ ἀριθμητικοῦ) συνόλου N (άντιστοίχως R^+), μὲν

$$\mu_X(\chi) = \frac{1}{1 + \kappa\chi^2}, \quad \kappa > 1$$

\sim

δύναται νὰ περιγράψῃ τὴν ἀσαφῆ πρότασιν “ δ φυσικὸς (άντιστοίχως ὁ θετικὸς πραγματικὸς) ἀριθμὸς χ εἶναι μικρός ...”

2. Σχέσεις καὶ Πράξεις

Μὲ βάσιν τοὺς ἀνωτέρω συμβολισμοὺς καὶ δρισμοὺς δρίζονται κατωτέρω αἱ πλέον βασικαὶ σχέσεις καὶ πράξεις τῶν ἀσαφῶν συνόλων :

$$\text{Ισότης} \quad A \underset{\sim}{=} B \iff \mu_A(\chi) = \mu_B(\chi), \quad \forall \chi \in E \quad (2.1)$$

$$\text{Εγκλεισμὸς} \quad A \underset{\sim}{\subseteq} B \iff \mu_A(\chi) \leq \mu_B(\chi), \quad \forall \chi \in E \quad (2.2)$$

$$\text{Ενώσις} \quad A \cup B \iff \mu_{A \cup B}(\chi) = \max \left(\mu_A(\chi), \mu_B(\chi) \right), \quad \forall \chi \in E \quad (2.3)$$

$$\text{Τομὴ} \quad A \underset{\sim}{\cap} B \iff \mu_{A \cap B}(\chi) = \min \left(\mu_A(\chi), \mu_B(\chi) \right), \quad \forall \chi \in E \quad (2.4)$$

$$\Sigma \nu \mu \lambda \dot{\eta} \rho \omega \mu \alpha \sim \bar{A} \Leftrightarrow \frac{\mu(\chi)}{\bar{A}} = 1 - \frac{\mu(\chi)}{A}, \forall \chi \in E \quad (2.5)$$

Ούτω διὰ τὰ ἀσαφῆ σύνολα τοῦ πίνακος II θὰ εἶναι :

	χ_1	χ_2	χ_3	χ_4	χ_5	χ_6
E	1	1	1	1	1	1
A ~	0	0,2	0,9	0	1	0
B ~	0,5	0,8	0	1	1	0,6
\bar{A} ~	1	0,8	0,1	1	0	1
\bar{B} ~	0,5	0,2	1	0	0	0,4
$A \cup B$ ~ ~	0,5	0,8	0,9	1	1	0,6
$A \cap B$ ~ ~	0	0,2	0	0	1	0

ΠΙΝΑΞ III

Διὰ τὰς ἀνωτέρω βασικὰς σχέσεις καὶ πράξεις τῶν ἀσαφῶν συνόλων ἵσχουν αἱ γνωσταὶ ἴδιότητες τῶν κοινῶν συνόλων, ἐκτὸς ώρισμένων ἔξαιρέσεων, δῆλως τὸ σύνολον - ἔνωσις $X \cup \bar{X}$ δὲν ἰσοῦται μὲν E^* καὶ τὸ σύνολον -

τομὴ $X \cap \bar{X}$ δὲν ἰσοῦται μὲν \emptyset^{**} .

*) Εἰς τὰ κοινὰ σύνολα ἡ ισότης $X \cup \bar{X} = E$ ἐκφράζει τὴν ἀρχὴν τῆς τοῦ τρίτου ἀποκλίσεως (τῆς δεύτης λογικῆς).

**) Εἰς τὰ κοινὰ σύνολα ἡ ισότης $X \cap \bar{X} = \emptyset$ ἐκφράζει τὴν ἀρχὴν τῆς ἀντιφάσεως (τῆς δεύτης λογικῆς).

Ἐπίσης ἀντίστοιχα, πρὸς τὰς πράξεις τῶν κοινῶν συνόλων, δρίζονται τὸ ἀλγεβρικὸν γινόμενον Α.Β, τὸ ἀλγεβρικὸν ἄθροι-

σμα $\hat{A} + \hat{B}$, ἡ διαφορὰ $\tilde{A} - \tilde{B}$ καὶ τὸ διαζευκτικὸν ἄθροι-

σμα $\hat{A} \oplus \hat{B}$ δύο ἀσαφῶν συνόλων.

Τέλος, ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω πράξεων δρίζονται καὶ πράξεις ἀνταποκρινό-
μεναι εἰς τὴν φύσιν τῶν ἀσαφῶν συνόλων.

3. Ἀποστάσεις

Ἐκτὸς τῶν πράξεων, διάφοροι ἀποστάσεις, ἀντίστοιχοι πρὸς τὰς ἀποστά-
σεις τῶν κοινῶν συνόλων, δρίζονται καὶ διὰ τὰ ἀσαφῆ σύνολα.

Οὕτω γραμμικὴ (ἀντιστοίχως τετραγωνική) ἀπόστασις με-
ταξὺ δύο ἀσαφῶν συνόλων Α, Β — ὑποσυνόλων ἐνὸς πεπερασμένου βασικοῦ

συνόλου ἀναφορᾶς μὲν η στοιχεῖα — καλεῖται ὁ ἀριθμός :

$$\underset{\sim}{d}(\underset{\sim}{A}, \underset{\sim}{B}) = \sum_{i=1}^n \left| \underset{A}{\mu}(\chi_i) - \underset{B}{\mu}(\chi_i) \right|$$

$$\text{ἀντιστοίχως } \underset{\sim}{e}(\underset{\sim}{A}, \underset{\sim}{B}) = \sqrt{\sum_{i=1}^n \left(\underset{A}{\mu}(\chi_i) - \underset{B}{\mu}(\chi_i) \right)^2}$$

Ἐκ τοῦ πίνακος III προκύπτουν :

$$\underset{\sim}{d}(\underset{\sim}{A}, \underset{\sim}{B}) = |0 - 0,5| + |0,2 - 0,8| + |0,9 - 0| + |0 - 1| + |1 - 1| + \\ + |0 - 0,6| = 3,6$$

$$\underset{\sim}{e^2}(\underset{\sim}{A}, \underset{\sim}{B}) = (0 - 0,5)^2 + (0,2 - 0,8)^2 + (0,9 - 0)^2 + (0 - 1)^2 + (1 - 1)^2 + \\ + (0 - 0,6)^2 = 2,78$$

$$\underset{\sim}{e}(\underset{\sim}{A}, \underset{\sim}{B}) = 1,66$$

Αἱ ἀνωτέρω δύο ἀποστάσεις, διὰ τὰς ὁποίας ἴσχύουν αἱ γνωσταὶ ἰδιότη-

τε; ἀποστάσεως, δρίζονται καὶ δταν τὸ Ε εἶναι ἀπέραντον (ἀριθμήσιμον ἢ μή).
Σχετικαὶ μὲ τὰς ἀποστάσεις εἶναι καὶ αἱ ἐπόμεναι δύο ἔννοιαι :

Διὰ κάθε ἀσαφῆς σύνολον X , τὸ (κοινὸν) σύνολον X διὰ τὸ ὅποῖον :

$$\begin{array}{c} \mu_X(\chi) = 1 \quad \text{ἐὰν} \quad \mu_X(\chi) > 0,5 \\ \simeq \qquad \qquad \qquad \simeq \end{array}$$

$$\begin{array}{c} = 0 \quad \text{ἐὰν} \quad \mu_X(\chi) \leq 0,5 \\ \qquad \qquad \qquad \simeq \end{array}$$

καλεῖται πλησιέστερον ὑποσύνολον τοῦ X .

Διὰ κάθε ἀσαφῆς σύνολον X καὶ $\alpha \in [0,1]$, τὸ (κοινὸν) σύνολον

$$\begin{array}{c} X_\alpha = \{ \chi \in E : \mu_X(\chi) \geq \alpha \} \\ \qquad \qquad \qquad \simeq \end{array}$$

καλεῖται ύποσύνολον στάθμης α τοῦ X .

Οὕτως ἐκ τοῦ πίνακος III προκύπτουν :

$$\begin{array}{c} A = \{ \chi_3, \chi_5 \} \\ \simeq \end{array}$$

$$\begin{array}{c} B = \{ \chi_2, \chi_4, \chi_5, \chi_6 \} \\ \simeq \end{array}$$

$$A_{0,2} = \{ \chi_2, \chi_3, \chi_5 \}$$

$$B_{0,8} = \{ \chi_2, \chi_4, \chi_5 \}.$$

4. Ἐφαρμογαὶ

Ἡ ταχυτάτη ἐξάπλωσις τῆς θεωρίας τῶν ἀσαφῶν συνόλων, ἔγινε ἀφορμὴ νὰ ἀναπτυχθῇ τόσον ἡ μαθηματικὴ βάσις αὐτῆς, δσον καὶ ὁ χῶρος τῶν ἐφαρμογῶν της.

Οὕτως ὁ Goguen [1] τὸ 1967 ἐδημιούργησε τὰ L - ἀσαφῆ σύνολα, εἰς τὰ

δποια ἀντὶ τοῦ συνόλου M λαμβάνεται ἔνα γενικώτερον σύνολον L (συνήθως ἔνα δικτυωτόν).

Παράλληλα ἐμφανίζονται εἰς μὲν τὰς θεωρίας Ἀλγέβρας, Ἀναλύσεως, Γεωμετρίας, Τοπολογίας, Πιθανοτήτων, Λογικῆς κλπ., οἱ ἀσαφεῖς κλάδοι αὐτῶν, εἰς δὲ τὰς ἐφαρμογὰς τὰ ἀσαφῆ Μαθηματικά Προγράμματα, Παιγνια, Γραφήματα, Αὐτόματα κλπ.

Ἡ ἀνάπτυξις αὐτὴ εἶχεν ως ἄμεσον ἀποτέλεσμα τὴν ἐπέκτασιν τῶν θεωριῶν τῶν πληροφοριῶν, τῆς ταξινομίας, τῶν συστημάτων, τῶν ἀποφάσεων, τῶν ἐπικοινωνιῶν, τοῦ ἀρίστου ἐλέγχου κλπ. εἰς τὰς καταστάσεις ἀσαφείας.

Σήμερα ἔνα μεγάλο πλῆθος προβλημάτων τόσον τῆς ἀνθρωπίνου συμπεριφορᾶς, ὅσον καὶ τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν καὶ τῆς τεχνολογίας, χρησιμοποιοῦν στὰ ἀσαφῆ σύνολα καὶ τὸν λογισμὸν αὐτῶν, μὲ ἀρκετὴν ἐπιτυχίαν.

- [1] Goguen, J. A : L - Fuzzy Sets. Jour. Math. Analysis and Appl. Vol. 18, April 1967.
- [2] Kaufmann, A : Introduction à la théorie des sous ensembles flous. Masson 1977.
- [3] Zadeh, L. A : Fuzzy Sets. Inform. and Control. Vol. 8, June 1965.